

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN I TE ROTTERDAM

Gezien het beroepschrift van X a/b van Z tegen de uitspraak van de inspecteur der belastingen te Y betreffende zijn aanslag in de inkomstenbelasting, belastingjaar 1947.

Gezien het verzoogschrift van de inspecteur der belastingen.

Gehoord ter vergadering van 15 Januari 1951 de inspecteur en A, accountant te W namens appellant.

Overwegende, dat appellant is aangeslagen in de inkomstenbelasting over het jaar 1947 naar een inkomen van f. 12.464,--;

Overwegende, dat appellant tegen deze aanslag bezwaar heeft gemaakt, maar de inspecteur bij zijn uitspraak van 31 Augustus 1950 de aanslag heeft gehandhaafd;

Overwegende, dat appellant tegen deze uitspraak tijdig in beroep is gekomen;

Overwegende, dat appellant op zijn inkomen in mindering wil brengen een post voor onbelaste reserve ad f. 1.500,-- en voor een reserve tot gelijkmatige verdeling van kosten en lasten f. 800,--, doch de inspecteur van meening is, dat appellant het recht mist om deze reserveringen op zijn belastbaar inkomen in mindering te brengen, daar appellant niet, zoals art. 9 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, zoals art. 9 dit luidde vóór het in werking treden van de Wet Belastingherziening 1950, voorschrijft, regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen, gepaard gaande met een inventarisatie;

Overwegende, dat appellant dit standpunt heeft betwist en van mening is, dat zijn boekhouding geheel aan de door art. 9 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 gestelde eisen voldoet, daar hij toch een kasboek bijhoudt en elk jaar een balans en een winst- en verliesrekening opstelt, waarvan hij ter zitting enige specimina heeft vertoond;

Overwegende, dat de inspecteur heeft aangevoerd, dat het hem onder die benaming overgelegde boek geen kasboek is, dat de winst alleen uit de winst- en verliesrekening kon worden afgeleid en niet uit de balansen door

kapitaalsvergelijking, dat er geen jaarlijkse afsluiting en inventarisatie plaats vond en dat uit de boekhouding niet blijkt, het bedrag van de onttrekkingen en van de ingebrachte kapitalen;

Overwegende, dat appellant heeft betoogd, dat in een kasboek alleen de bedrijfsontvangsten en -uitgaven behoren voor te komen, doch niet die betreffende beleggingen, opbrengsten daaruit, privé-gebruik e.d., zoodat terecht de onttrekkingen niet in het kasboek genoteerd zijn; dat evenwel deze onttrekkingen rechtstreeks uit de balansen en winst- en verliesrekeningen kunnen worden afgeleid, zoals appellant ter zitting nader heeft aangetoond;

Overwegende, dat de inspecteur er naar de mening van de Raad terecht op heeft gewezen, dat het voor de toepassing van art. 10 jo. art. 9 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, zoals dit luidde vóór het in werking treden van de Wet Belastingherziening 1950, niet voldoende is, dat de winst en de onttrekkingen indirect uit de boeken kunnen worden afgeleid, omdat er anders geen verschil zou zijn tussen een conform art. 9 en een conform art. 12 van het Besluit van de Inkomstenbelasting 1941 gevoerde boekhouding;

Overwegende voorts, dat de door appellant aangegeven methode ter berekening van de winst en de onttrekkingen alleen mogelijk is als een belastingplichtige een batig resp. nadelig verschil tussen ontvangsten en uitgaven steeds in privé opneemt (onttrekkingen) resp. bijstort, welke handelwijze appellant, naar hij mededeelt, toepast, doch die niet uit de boeken blijkt;

Overwegende, dat het de bedoeling van art. 9 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 is, dat de winst kan worden bepaald door vermogensvergelijking met aftrek van de ingebrachte kapitalen en bijtelling van de onttrekkingen;

Overwegende, dat derhalve volgens art. 9 de onttrekkingen in het kasboek behoren te worden genoteerd en dat, na dit niet is geschied, appellant zijn boekhouding conform art. 12 van meer genoemd Besluit heeft ingericht, zodat appellant niet het recht heeft om de in art. 10 genoemde reserves op zijn belastbaar inkomen in mindering te brengen en de aanslag en de uitspraak van de inspecteur behoren te worden gehandhaafd.

Rechtdoende in Naam der Koningin!

Bevestigt de uitspraak van de inspecteur.

Aldus gewezen op 18 Januari 1951 door Jhr. Mr. G.W. van Vierssen Trip
voorzitter, Mr. Dr. G.D. van Oosten Slingeland en A. Hoek, leden,
in tegenwoordigheid van Mr. W. J. Slagter, derde secretaris

w.g. Trip

Voorzitter,

w.g. W.J. Slagter

Secretaris

w.g. G.L. v. O. Slingeland

w.g. A. Hoek

Aangeteekend verzonden aan
partijen den 23 April 1951.

De Secretaris

Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris v. d. Raad van
beroep voor de dir. Belastingen I
te Rotterdam